

Hava

– İ.ÇELİKLİ · 29 Eylül 2010

dedem,
çatnın, bacanın yüksekliğini
baca deliğinin, hanayın ne yana bakacağını
hatta mahsülün ne olacağını,

ebem,
gayisenin, armıdın durup-durmayacağını[1]
bastırığını, ıscakdan nasıl koruyacağını,
ava giden babamın ne kuşanacağını

babam,
tarlayı ne zaman süreceğini,
 tohumu ne yandan saçacağını
ekini ne zaman, ekip-biçip savuracağını

anam,
ne zaman üstüme ne giyeceğimi,
üstünü açar, teri üşür diye geceler boyu
zehmeride
 üstüme çeker yorganı

seni.....
lodosunu, karayelini, kabayelini[2], yıldızını,
deniz yelini, hoyrazını, gündoğunu
 hesaba katmadan yapamazlardı

benim için hiç bir önemi yok.. hiddetiğin
çiçeklere, yapraklara, dallara.. ettiğiyin
ne yandan ne yana estiğiyin
benim için hiç önemi yok.. köyümün havası..

yeter ki es.. es bu yana.. tarlada yasla ekinleri..
getir..yolmada gurbet türkülerini
yeter ki es!.. kekik.. ceviz.. iğde çiçeği..
bir de gül.. kokularını...

bir.. dee! gül
gül yüzüme köyümün eski havası
uzun havası
gönlümün havaslığı

[1] durmak / meyveye durmak : meyveye dönmek, meyvenin olgunlaşması, bereketi, çokluğu,

[2] kabayel : lodos, güneybatıdan esermiş.. sıkıntı bungunluk, baş ağrısı, bünyede kırıklık ve iştahsızlık, şişkinlik getirir